

4.domače branje-knjiga po izbiri profesorja

Longos, Dafnis in Hloa

(obnova)

Na grškem otoku Lesbosu je kozar Lamon našel fantka, ki jo je dojila koza. Ob njemu je našel dragocene predmete. Poimenoval ga je Dafnis in ga vzel za svojega sina. Čez dve leti pa je njegov sosed, ki je imel koze, Drias v jami nimf našel deklico in okoli nje je bilo veliko dragocenih predmetov. Poimenoval jo je Hloa in jo vzel za svojo. Hloa in Dafnis sta se kot otroka vedno skupaj igrala. Ko pa sta odrasla, sta pasla skupaj: Dafnis koze, Hloa pa ovce. Vedno sta bila skupaj in vse sta delala skupaj.

Enkrat pa sta se dva kozla spopadla in zbežala. Dafnis je šel za njima in padel v jamo; v past za volkuljo. Hloa ga je rešila s pomočjo volarja Darkona. Po tem se je Dafnis se je šel skopat v studenec. Hloa pa je uživala, ko ga je gledala. Nato sta s svojimi čredami sta odšla domov. Od takrat naprej je Hloa mislila le na Dafnisa, kasneje pa tudi Dafnis nanjo; začela se je razvijati ljubezen med njima. Ampak tudi Darkonu je bila Hloa všeč, a jo je kmalu pustil samo pri miru, saj je izgubil boj z Dafnisom za njen poljub. Želel si jo je za ženo, a Drias mu je ni dal, zato jo je hotel ugrabiti. Psi so mu to preprečili saj so ga pregnali. In nehal je misliti na Hloa.

Dafnis in Hloa sta celo poletje preživela skupaj. Skupaj sta pasla, sedela pod hrastom in se pogovarjala in piskala na piščali. Rada sta tudi gledala drug drugega. Dafnis se je še velikokrat kopal v studencu, Hloa pa se je oblačila v njegova oblačila. Poletje pa se je končalo in prišla je jesen, z njo pa roparji. Pokradli so veliko in odpeljali Dafnisa. Dorkonu so vzeli večino goveda, njega pa skoraj ubili. Hloa ga je našla in zaigrala na piščal, govedo je skočilo v morje in prevrnilo ladjo. Vsi so umrli, razen Dafnis je preživel. Dorkona so nato pokopali in zatem sta se šla Dafnis in Hloa skupaj umiti v studenec v jamo nimf. Takrat je Dafnis spoznal svojo ljubezen do nje, a ni še točno vedel, kaj je zares to.

Bil je čas za trgategv. Hloa je pomagala trgati Dafnisu, on pa njej. Trgači so drezali v Hloa, saj jim je bila všeč; to pa ni bilo po volji Dafnisu. Ko so končali in je bilo grozdje stisnjeno ter mošt v sodih, sta šla Dafnis in Hloa naprej past koze in ovce. Ko sta sedela pod hrastom pa pride do njiju stavec Fidelas. Pove jima, da na njegov vrt venomer hodi nabirat sadeže nek deček, ki pa ga ne more ujeti. Poučil ju je še o svoji nesrečni ljubezni do Amarilide. Nato je z majhnim darom odšel. Celo noč sta premišljevala o njegovih besedah. Zjutraj pa, ko sta se srečala, sta se najprej poljubila. Tega prej še nikoli nista storila. Ampak kmalu se jima je to zdelo premalo in sta si želela ležati drug ob drugemu.

Bil pa je čas, ko se mladeniči iz Metimene vsako leto odpravijo z ladjo v sosednje pokrajine. Ustavili so se tudi v Mitileni. Se je pa zgodilo, da je nek kmet potreboval vrvo, pa je ni imel. Zato jo je ukradel z ladje. Metimenci so to opazili in jezni odpluli. Odločili so se, da grejo še loviti zajce blizu domov Hloe in Dafnisa. Ladjo pa so privezali z trto. Njihovi psi pa so preplašili Dafnisove ovce, ki so pregriznile trto in ladjo je odneslo morje. Ko so našli Dafnisa so ga pretepli. Nato je razsodil stavec Fidelas, ki je najbolj moder med kmeti, da Dafnis ni ničesar kriv. Mladič pa so se spustili v boj, a so jih meščani ranili in pregnali. Ko so ti prišli domov z ranami, so vsi Metimenci podprli vojno brez napovedi. Pustošili so po sovražnikovi pokrajini in Kradli pridelke in živino. Ukradli so tudi ovce in koze ter Hloa Dafnis je jokal in prosil nimfe in Pana naj mu pomagajo. Uslišali so ga. Rešili so Hloa in ovce ter koze. Zvečer so pri Lamonu pripravili gostijo. Zelo so se zabavali. Prišel je tudi Fidelas in vsem podaril veliko znanja, Dafnis in Hloa pa sta si naslednje jutro prisegla zvestobo pri svojih čredah.

In prišla je zima. Nepričakovano za Dafnisa in Hloa. Nista več vodila čred na pašo in vedno manjkral sta se videla, saj sta bila cele dneve doma. A Dafnis si je želel videti Hloa, zato je odšel na mirti na njihovem vrtu loviti ptice. Ko je lovil, iz hiše ni bilo nikogar. Nalovil je veliko ptic. Ko je končal pa je iz hiše prišla Hloa in ga povabila na kosilo. Pojedli so še vse ptice, ki jih je Dafnis ulovil. Dafnis je prespal pri njih, naslednji dan pasta se na vrtu pred hišo poljubljala in pogovarjala o njuni ljubezni. Nalovila sta še ptice, da so jih lahko pojedli.

Sneg je začel kopneti in prišla je pomlad. Koze in ovce so skakljale naokrog. Onadva pa sta velikokrat ležala gola drug ob drugem in želela početi, kar počnejo ovce in koze. A Dafnis tega ni znal, zato ga je naučila Likainion. On pa je želel to znanje takoj izkoristiti s Hloa. On je sedela pod hrastom in pletla vence. Jedla sta in se poljubljala. Še velikokrat sta se kopala v studencu, a Dafnis ni več tako pogosto dovolil Hloi, da bi se slekla. Njo pa je bilo sram vprašati ga.

K Driantu pa je začelo prihajati veliko snubačev, ki so se želeli poročiti s Hloa. Prinašali so mu darila in obljube, a on se ni mogel odločiti. Dafnis pa je bil zaradi tega ves iz sebe. Doma so bili revni, Driant pa je želel bogatega snubca. A pomagale so mu nimfe. V sanjah so mu povedale za potopljeno ladjo in tisoč drahem. Zjutraj je pohitel na obalo in iskal denar. Našel ga je v vrečici. Takoj je odhitel k

Driantu in ga prosil za roko Hloe. Drias pa je sprejel njegovo ponudbo. Dafnis je hitro poiskal Hloa in ji povedal za veselo novico. Hloa je bila zelo srečna. Odšla sta na vrt. Na drevesu je bilo najlepše jabolko na vrhu drevesa in Dafnis ga je šel iskat za Hloa. Povedal ji je nekaj besed in dal jabolko v roke.- Ona pa se je nasmehnila.

Iz Metimene pa je prišel sel Lamonu, očetu od Dafnisa, povedat, da pride njegov gospodar pogledat, če je kaj novega. Lamon se je lotil dela. Uredil je vrt, drevesa, pospravil okoli hiše, oplel je cvetlične gredice in posadil cvetje. Mislil je še samo na vrt in na nič drugega. Bolje je skrbel tudi za koze. Sam jih je vodil na pašo, česal in umival jih je, da so bile lepe. Dafnis mu je pomagal, tudi Hloa, kije zanemarjala svojo čredo ovac. In prišel je drugi sel, ki je ostal pri njih na trgatvi in ko je bil narejen mošt, je šel po gospodarja. Bil pa je nek govedar, Lampis, ki je zavidal Lamonu, zato je neke noči pred prihodom gospodarja pohodil in izpulil cvetlice na Lamonovem vrtu. Naslednji dan je Lamon šel na vrt, da bi zalil cvetlice. Ko je videl opustošenje je padel na kolena in klical bogove na pomoč. Ves njegov trud je bil uničen. Zvečer pa je Evdromos prinesel obvestilo, da Astilos, sin gospodarja, pride tri dni pred njim.

Naslednji dan pride Astilos na konju in ob njem Gnathon. Lamon pade pred Astilosa na kolena in ga prosi, naj mu odpusti ker ima tak vrt, saj mu ga je nekdo uničil. On ga razume in mu pove, da bo svojemu očetu povedal, da je škodo na vrtu povzročil njegov konj, ki je malce podivjal. In Lamon si je zelo oddahnil in obdaril Astilosa. Gnathon pa je samo gledal Dafnisa; saj je bil po naravi nagnjen do dečkov. Nekajkrat je šel z njim koze past in enkrat ga je hotel celo posiliti, a se ga je Dafnis rešil. On pa se je želel o tem pogovoriti z Astilosom, da bi bil Dafnis njegov sluga. A ni mu uspelo, saj je prišel gospodar Dionizofanes in njegova žena Klearista. Gospodar je bil zelo zadovoljen nad Lamonom, saj je imel vse lepo urejeno, razen cvetic, katerih uničenje je pa prevzel nase Astilos. Odšel je tudi na pašnik gledat koze. Tam ga je čakal lepo oblečeni Dafnis, Hloa pa je zbežala v gozd. Gospodar je bil zelo zadovoljen saj je bilo tam dvakrat več koz kot takrat, ko jih je zadnjič videl. Ko so se vrnil nazaj, so jedli; tudi Hloa je prišla. Gnathon pa je še vedno ustrajal na svojem in Astilosa je prepričal. To pa je poslušal tudi Evdromos in je to takoj povedal Dafnisu in Hloi ter Lamonu. Takrat se je Lamon odločil razodeti resnico gospodarju o Dafnisu. Rekel mu je, da je našel Dafnisa v jami in ga vzel za svojega sina, pokazal pa mu je tudi predmete, ki jih je našel ob njem. Dionizofanes in njegova žena pa sta spoznala te predmete, saj sta onadva pustila svojega sina s temi predmeti tam. Astilos je takoj stekel na vrt k Dafnisu. Ta je mislil, da ga poskušajo uloviti in je stekel v gozd. Astilos mu je vse povedal in Dafnis se je že objemal s svojima pravima staršema. Dionizofanes pa je nato povedal celo zgodbo o tem, kako je pustil Dafnisa v jami. Nato so žrtvovali bogovom živali, Dafnis je žrtvoval svoje pastirske predmete. Hloa pa je žalostna pasla ovce in mislila, da je Dafnis zanjo izgubljen. Ko je tako razmišljala pa jo je ugrabil Lampis. Ko je Dafnis to slišal je bil ves nesrečen. Gnathon pa ga je slišal in je šel rešit Hloa. Rešil jo je in jo kot znak odpuščanja peljal k Dafnisu.

Glede ženitve med Dafnisom in Hloa pa je nastal problem in odločili so se, da gospodarju tega še ne povejo; Dafnis je to hotel povedati je svoji materi. A Drias, oče Hloe, ni bil zato in je šel naslednji dan s predmeti, ki jih je našel pri Hloi, ko jo je našel v jami k Dionozofanesu in Kleastri. Izpovedal se jima je. Hloa sta sprejela in odobrila poroko.

V naslednjih dneh so veliko klali in darovali bogovom. Ko pa je bilo veselje dovolj pa so odšli v mesto, da bi našli Hloine starše. Pripravili so gostijo v mestu in pokazali predmete vsem mestnim veljakom. Oglasil se je starec Megakles, ki je takoj spoznal svojo hčer in povedal vso zgodbo o tem, kaj se je dogajalo z Hloa. Dokončno so se tudi dogovorili o poroki med njima in nato sta se poročila.

Še naprej sta živela kot pastirja. Imela sta veliko koz in ovac. Po poroki sta okrasila jamo, kjer so ju našli, legla gola vanjo, se poljubljala in objemala. Dafnis je delal, kar ga je Likainion naučila, Hloa pa je spoznala, da je bilo njuno prejšnjo početje le pastirsko igrakanje. Rodila sta se jima sin in hčer. Sinu je bilo ime Filopojem, dojila ga je koza; hčeri pa Agele in dojila jo je ovca.